

мислення, ступінь самостійності в навчальних заняттях, здатність переборювати труднощі;

- риси характеру (чесність, правдивість, організованість, дисциплінованість, відповідальність за доручену справу), взаємини з колективом, участь у громадському житті, ставлення до викладачів, до товаришів, особливості темпераменту;

- системність і ґрунтовність знань, участь у позааудиторних заходах, читацькі інтереси, захоплення спортом, технікою, художньою творчістю;

- умови життя сім'ї, сімейні взаємини, стан виховання в сім'ї, ставлення до батьків, рідних, участь у трудових справах.

Ґрунтовне вивчення студентів - важлива передумова здійснення різнобічної виховної роботи і успішного виконання куратором своїх виховних функцій.

КОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ У ФОРМУВАННІ КОМПЛЕКСУ СУЧАСНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

О.М. Плегуца, О.Й. Хомко, *Р.І. Сидорчук, **В.К. Гродецький

Кафедра догляду за хворими та ВМО,

**Кафедра загальної хірургії, **Кафедра хірургії №2*

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет» м. Чернівці

Реформування освіти в Україні передбачає реалізацію принципу гуманізації освіти, методологічну переорієнтацію процесу навчання з інформативної форми на розвиток особистості людини, індивідуально-диференційований і особистісно-орієнтований підхід до навчання, підвищення якості та об'єктивності оцінювання навчальних досягнень кожного студента.

При оцінюванні навчальних досягнень значне місце посідає рівень формування у студентів комплексу компетенцій, яких потребує сучасне життя. Під компетенцією розуміється загальна здатність, що базується на знаннях, досвіді, цінностях і нахилах, набутих завдяки навчанню.

В умовах науково-технічного прогресу, коли є невідповідність між обсягом інформації і терміном її реалізації, важливого значення набуває питання контролю результатів навчання та рівня професійної підготовки студентів. Система навчання у вищій школі складається з цілого ряду взаємопов'язаних елементів, насамперед - це поєднана діяльність викладачів та студентів щодо передавання і сприймання знань, вироблення умінь у процесі розвитку здібностей і набуття кваліфікації. Контроль навчальних досягнень студентів, тобто організація зворотного зв'язку, є одним із засобів управління навчально-виховним процесом.

Основними компетенціями, яких вимагає сучасне життя, є:

- громадськість, пов'язана зі здатністю брати на себе відповідальність, брати участь у суспільному прийнятті рішень, в

урегулюванні конфліктів ненасильницьким шляхом, брати участь у функціонуванні і розвитку демократичних інститутів суспільства;

- взаємоповага до мови, релігії і культури інших націй;
- володіння рідною мовою та іншими мовами;
- володіння інформаційними технологіями;
- уміння критично ставитись до матеріалів із засобів масової інформації;
- бажання і готовність постійно навчатись

Демократизація суспільних відносин потребує відмовитись від рутинного способу спонукання студентів до навчання за допомогою оцінок. Пошук нових способів стимулювання навчальної діяльності студентів в умовах конкуренції приводить до використання таких оціночних технологій, коли оцінка із засобу примусового навчання перетворюється на засіб раціонального визначення особистого рейтингу - показника вагомості людини в цивілізованому суспільстві.

Розглядаючи контроль навчальних досягнень студентів як процес зіставлення отриманих результатів з еталоном, можна виділити наступні його функції: освітня, виховна, управлінська, розвивальна, методична, діагностична, стимулююча, коригувальна.

Перевірка навчальної діяльності студентів проводиться на основі таких принципів: дієвість, систематичність, індивідуальність, диференціювання, об'єктивність, всебічність, різноманітність та етичність вимог. За місцем у навчальному процесі контроль якості навчання поділяють на види: попередній (вхідний), поточний, рубіжний (тематичний, модульний, блоковий, підсумковий, ректорський, інспекторський). Викладачі повинні постійно здійснювати діагностування рівня засвоєння студентами знань, сформованості навичок та умінь, що дозволяє застосування наступних методів: усний, письмовий, програмований, практичний, змішаний, лабораторно-експериментальний, самоконтроль.

Залежно від специфіки проведення занять, де здійснюється контроль знань студентів, розрізняють певні форми організації контролю: фронтальний контроль за роботою студентів, групова форма організації контролю, індивідуальний контроль, комбінована форма контролю, самоконтроль студентів.

Кожен вид діяльності студентів повинен оцінюватись. Згідно з прийнятим у навчальному закладі Положенням про оцінювання навчальних досягнень - це процес зі встановлення ступеню відповідності реальних результатів до поставлених цілей. Оцінюванню підлягають як обсяг та системність знань і умінь, так і рівень розвитку інтелекту, вмінь, навичок, компетенцій, які характеризують навчальні досягнення студента згідно з навчальною програмою.

Критеріями виставлення оцінок є повнота знань і умінь, їх системність та узагальненість.

Умовами ефективного контролю є: своєчасність; систематичність; умілий вибір форм та методів контролю; використання сучасних прогресивних методів і технічних засобів контролю.

В контексті сказаного необхідно вирішувати проблеми оновлення змісту освіти, запровадження ефективних технологій, створення нової системи методичного та інформаційного забезпечення навчально-виховного процесу, входження України в трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації, що буде сприяти привабливості та конкурентоспроможності студентів ВНЗ України – майбутніх фахівців.

ДОСВІД КАФЕДРИ ДОГЛЯДУ ЗА ХВОРИМИ ТА ВМО В МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ВИВЧЕННЯ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

І.А. Плеш, Л.Д. Борейко, Д.К. Григорець,

Л.О. Антонюк-Штефаніка, М.І. Бачу

Кафедра догляду за хворими та ВМО

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Навчання студентів-медиків молодших курсів має свої особливості. Відомо, що згідно програми підготовки лікаря-спеціаліста, вивчення клінічних дисциплін розпочинається на III курсі, де заплановано освоєння пропедевтичних дисциплін за основними напрямками медичної практики - терапія, хірургія та педіатрія. Щоб якимось чином прискорити процес введення студента до безпосереднього навчання з участю хворих на II та III курсах передбачено освоєння основних обов'язків та професійних навичок роботи медичної сестри. Постає логічним уже на II-III курсах підготовки лікаря-спеціаліста досконало вивчити права та обов'язки медичної сестри (палатної та маніпуляційної) стаціонару. Відомо, що роль медичної сестри у лікувальній тактиці стаціонарного хворого - суттєва. Тільки в тісній взаємній співдружності з лікарем можливе успішне лікування пацієнтів. Тому так важливо майбутньому лікарю-спеціалісту досконало оволодіти медсестринськими маніпуляціями та добре знати обов'язки з догляду за хворими.

Кафедра впродовж 16 років набувала досвіду та вдосконалювала навчально-методичний процес з дисциплін «Догляд за хворими» та «Сестринська практика», дещо незвичної для студентів практики посеред осіннього та весняного семестрів. Перевагою такого навчання є повсякденне вивчення та засвоєння практичних навичок в сітці посеместрового навчання, а з цим мобілізаційного періоду основного навчання, чіткого контролю за засвоєнням практичних навичок, можливостями виконувати маніпуляцію під контролем викладача, старших колег по групі (фельдшера чи медсестри). Суттєву роль на кафедрі для засвоєння практичних навичок виконує один з кращих в університеті центр доклінічної підготовки. Студенти мають можливість на практичних заняттях і в позааудиторний час відпрацювати медсестринські маніпуляції на муляжах та фантомах. Окремі маніпуляції,